

Revista de Revistes

El problema hospitalari a Escòcia

EN l'última memòria del *Scottish Board of Health* (Consell Escocès de Sanitat), que presideix Lord Mackenzie, s'exposa la deficiència de l'organització sanitària d'Escòcia i sobretot la poca suficiència dels serveis hospitalaris. L'acomodació dels hospitals des del punt de vista mèdic, es considera inadequat a les necessitats modernes, i això significa per tots els qui necessiten tractament hospitalari el perllongament de les seves malalties, i per alguns representa la pèrdua de la possibilitat de guariment per la llarga espera, i, per altres, la mort abans d'haver pogut assolir l'admissió.

Per bé que els hospitals hagin augmentat en els darrers anys, el problema està lluny d'ésser resolt. Les estadístiques són demostratives de l'actual situació crítica. En 1841, a Glasgow era admès als hospitals el 17 % de la població; la xifra ha pujat, en 1924, al 44 %. Però, examinant la llista de malalts en espera d'admissió, es troba que són més que els que reben assistència en els hospitals. Prenent, per exemple, els sis hospitals docents d'Escòcia, es veu que contenen 3256 llits, i que els malalts en expectativa d'ésser admesos, pujaven a 5854. Suposant que la xifra es considerés excessiva, i es procedís a una tria dels veritablement necessitats d'assistència en un hospital, diu la memòria que resta el fet evident de la manca de 3.600 llits.

La més gran escassetat es remarca en els hospitals per incurables, havent-hi sols vuit institucions d'aquest caràcter amb 602 llits. Els hospitals per a nens són aixímateix declarats pel Consell com inadequats. Els hospitals per indigents, previstos per la *poor-law*, estan en majoria instal·lats en edificis destinats a recollida dels pobres (asils i *work-houses*) en condicions impròpies. Per

bé que hi hagin hospitals locals, en esplèndids edificis i ben dotats, els quals estan sota l'administració de les autoritats municipals, el fet de la insuficiència d'institucions hospitalàries i de la deficient instal·lació de moltes d'elles planteja el problema en termes que demanen prompta solució.

La memòria advoca per la desaparició dels hospitals dits per pobres, encabits en establiments no apropiats, per tal de fer més humà el tractament dels indigents, adaptant-los al sistema hospitalari general, tenint en compte que els hospitals locals són limitats a determinades malalties específiques, es defensa el criteri de què la total responsabilitat dels serveis es faci recaure a les autoritats locals, establint-se noves reglamentacions i ampliant-se el sistema.

Per tal de completar el nombre de llits necessaris i per atendre els existents, dins el nou sistema de govern local previst, es demana que l'Estat contribueixi a la meitat de les despeses presupostades.

"Es massa trist—diu l'esmentada memòria—que aquests hospitals hagin de dependre de crides de diferent caràcter de recaptés darderes i d'excitacions a l'esperit etzarós del joc. Es d'esperar que el Govern miri més enllà, emprant un projecte més comprensiu per tal que pugui donar-se el millor tractament a totes les persones sense distinció."

La plethora mèdica a Alemanya

L'excessiva abundància de metges a Alemanya ha obligat, a la *Hartmann-Bund*, la gran unió mèdica del *Reich*, a prendre mesures serioses.

D'acord amb la llei, un metge pot establir-se on millor li plagui; però en realitat, gairebé sense